

ligger mig fjernere i Øjeblikket end at mene, at vi skulde komme ind paa en ødsel Politik, at der var Mulighed for at sætte de store Foretagender i Gang, som jeg tidligere har nævnt: Heller ikke nu ser jeg det er muligt for den danske Stat at tage disse Foretagender op. Men jeg mener, at man vil fortsætte ad den Vej, som Regeringen, som Finansministeren har slaaet ind paa under Krigen. Jeg tror ikke, man kan faa alt til at gaa her i Landet, saaledes som alle ønsker det, hvis man ikke i høj Grad imødekommer saadanne Krav, som i Øjeblikket fremsættes af de daarligst stillede, og som de bedre stillede maa gøre alt for, saa langt Ydeevnen rækker, at kunne tilfredsstille.

Ordføreren (Gamborg): Dersom den virkelig opbyggelige Tale, Finansministeren nu holdt, var blevet holdt et andet Sted end et saa højtideligt som en Rigsdagssal, vilde den utvivlsomt være blevet efterfulgt af bragende Haandklapsalver. Men jeg gaar ud fra, at Finansministeren fra denne Plads har kunnet se paa Ansigterne omkring i Salen, med hvilken oprigtig Glæde alle modtog hans Meddelelser, og har kunnet se, at sikkert ikke et eneste Menneske her har fundet denne Oprensning af Tal saa kedsommelig, som Finansministeren sagde. Jeg har selv med levende Interesse og med stor Glæde hørt paa den udmærkede Oversigt, vi nu fik over Statens finansielle Situation. Men jeg vil dog gerne sige til den højtærede Finansminister, at han af og til dryppede en lille bitter Draabe i mit Glædesbæger, idet han den ene Gang efter den anden sagde: saaledes som vi nu fører vort Regnskab, med det Kasserregnskab, vi nu en Gang har, og lignende. Jeg nævnte før, at vi kan vente næste Aar at faa Finanslovsanmærkningerne i en bedre Form, men det er selvfølgelig en ganske underordnet Ting i Forhold til at faa selve Finansloven og som Følge deraf Statsregnskabet i en bedre og rigtigere Form. Naar jeg et Øjeblik betænkte mig paa at sige dette nu, var det, fordi Indtrykket af, hvad Finansministeren havde sagt, var saa smukt og godt, at jeg i og for sig nødig vilde nævne, at der var saadanne smaa bitre Draaber deri ogsaa. Men jeg valgte at sige det alligevel, fordi jeg tror at kunne paastaa — jeg tør ikke paastaa det ganske sikkert, for det er jo umuligt under en saa lang Tale med saa mange Tal, selv om man regner ret hurtigt, at kunne følge ganske nøjagtigt med —, men jeg tror altsaa at turde paastaa, at hvis Finansministeren havde

kunnet give sine Meddelelser paa Basis af et virkelig rigtigt Regnskab, havde de set endnu langt bedre ud end i den Fremstilling, vi nu har faaet. Men det synes jeg, der er Grund til at gøre opmærksom paa, og jeg tillader mig at spørge Finansministeren, om han ikke til sine øvrige gode Geringer, til sine øvrige Fortjenester af dansk finansielt Liv ogsaa vilde føje den at træffe Foranstaltninger til, at vort Statsregnskab fremtidig faar en bedre Form.

Finansministeren (Brandes): Kommissionerne skal jeg lade ligge — naar man faar dem af sin Menings- og Partifælle, gælder de naturligvis ikke saa meget, som hvis de kom fra en Modstander, men det er jo altid behageligt at høre dem. Men selve Spørgsmaalet vil jeg gerne svare paa. Den ærede Ordfører for Finansudvalget (Gamborg) har ikke husket, at allerede under Behandlingen af Statsrevisionens Betænkning har jeg her i Salen erklæret, at det vilde være mig magtpaaliggende, saa vidt det var mig muligt, at skabe en ny Form for Finanslov og Statsregnskab, hvad jeg ganske som den ærede Ordfører mener tiltrænges. Men en saadan ny Form kan kun skabes gennem Nedsættelse af en Kommission. Jeg har ikke ment endnu at kunne eller burde nedsætte en saadan Kommission. Der har jo været Øjeblikke, hvor man kunde tvivle om, hvor længe ens Virksomhed endnu varede, men jeg synes heller ikke, at Øjeblikket er kommet, før i alt Fald Finansaaret er forbi. Men jeg tror heller ikke, at et saadant Arbejde kan gøres hurtigt. En Kommission, der skulde skabe en Art forretningsmæssigt, købmandsmæssigt Statsregnskab og en anderledes ordnet Finanslov i Stedet for dem, vi nu har, maatte arbejde længe og gaa overmaade meget igennem. Og det er jo ikke sikkert, at Folk kan arbejde hver Dag fra Morgen til Aften — jeg har kun kendt én Kommission, der kunde det, og det var kun i en ganske kort Periode; det var den berømte Lønningskommission; som den har mig bekendt aldrig nogen Kommission før arbejdet her i Landet. Men en saadan Kommission maatte der til, Finansministeriet kunde ikke alene gøre Arbejdet. Der maa tages mange Hensyn, og der maa kyndige Folk ind i Kommissionen.

Jeg tror ligesom den ærede Ordfører, at hvis man kunde taget Tallene ud fra en anden Regnskabsform end den, som Finanslov og Tillægsbevillingslov nu har